

میدون و سوفیا

راه حل مسئله کشور ایجاد مسئله است!

✎ **پوریا عالمی**

- سلام سوفیا، الان مسئله کشور چیه؟
- الان؟ یا الان!

- آفرین، ما الان در ایجاد مسئله خودکفا شدیم!
- چه خوب، خوشحالم که توی ایجاد مسئله، نیازی به کسی نداریم. کاش مسئولان مازاد مسئله کشور رو صادر کنند برای کشورهایی بی‌مسئله.
- می‌دونی سوفیا؟ من یک ایده دارم که فکر کنم کم‌کم مشکل بی‌کاری در کشور حل شه. ببین تا قبل از این مسئولان سعی می‌کردند مسئله را حل کنند که خب هیچ‌وقت نتوانستند و مسئله کشور هیچ‌وقت حل نمی‌شود.
- خب؟

- حالا پیشنهاد من این است که مسئولان جای اینکه زور بزنند مسئله حل کنند، فقط مسئله ایجاد کنند. این‌طوری مردم جای اینکه مسئولان را بی‌کفایت ببینند که نمی‌توانند به قولی که دادند عمل کنند، مسئولان را باکفایت می‌بینند که به همه قول‌هایشان که ایجاد بحران و مسئله است عمل کرده‌اند.

آخرین میدون دوم! تو چقدر باهووشی! عاشقت شدم!

- این‌طوری توی انتخابات کاندیداها شعار می‌دهند هیشکی مثل من نمی‌تونه مسئله ایجاد کنه! یا هیشکی مثل من نمی‌تونه تو کار خودش بمونه!

- به‌به! راست میگی.

- تازه! مردم هم برای اولین‌بار احساس می‌کنند حرف و عمل مسئولان یکی شده و احساس آرامش می‌کنند.

- میدون دوم! تو چقدر دانایی آخه جیگر.

- تازه سوفیا! وقتی بهش فکر می‌کنم، ما مردم بی‌انصافی هستیم، چون ما مسئولانمان را با مسئولان سوئیس مقایسه می‌کنیم، درحالی‌که ما اگر مسئولان سوئیس را با برخی پدران آقا‌زاده‌های ایران مقایسه کنیم، می‌فهمیم که هیشکی به اندازه پدران آقا‌زاده‌های ایران، کاربردی نیست.

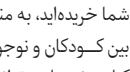
- احسنت بر تو!

پیشنهاد

قایق‌های کاغذی برای کودکان سیل‌زده

● **ایستنا:** گروه‌هایی «قایق‌های کاغذی» با هدف اهدای کتاب به کودکان و نوجوانان مناطق سیل‌زده برگزار می‌شود.
قرار است مردم برای کودکان مناطق آسیب‌دیده از سیل کتاب‌هایی از بین کتاب‌های راه‌افتاده به فهرست لاک‌پشت پرنده انتخاب کنند. در فراخوان این برنامه که داوران لاک‌پشت پرنده بانی آن بوده‌اند؛ آمده است: «ما به قدرت ادبیات و کتاب در بحران‌هایی مانند سیل باور داریم. برای همین فکر کردیم از شما دعوت کنیم تا در گروه‌هایی «قایق‌های کاغذی» همراه لاک‌پشت پرنده باشیم.

در این گروه‌هایی شما می‌توانید کتاب‌های باکیفیتی را که به فهرست لاک‌پشت پرنده راه پیدا کرده‌اند با تخفیف تهیه کنید و همان‌جا کتاب‌ها را به داوران لاک‌پشت پرنده سپارید تا

شما خریدارید، به مناطق سیل‌زده می‌برند و با برنامه بین کودکان و نوجوانان توزیع می‌کنند. در کنار خرید کتاب، شما می‌توانید از نمایشگاه تصویرگران بازدید کنید. عواید فروش آثار هنری به طور مستقیم به حساب هلال‌احمر واریز خواهد شد. اگر مایل به اهدای عروسک، اسباب‌بازی و لوازم‌التحریر هستید کارشناسان ما، آنها را از شما تحویل می‌گیرند و به مناطق سیل‌زده می‌برند.
برگزاری نشست‌های تخصصی یا موضوع چگونگی رفتار با کودکان در حالت بحران با حضور افراد باتجربه‌ای از نهادهای مدنی فعال در زمینه کودکان نظیر «من بخوان» و «حامی» از دیگر برنامه‌های این گروه‌هایی است که پنجشنبه، ۲۹ فروردین‌ماه از ساعت ۱۰ صبح تا شش بعدازظهر در خانه وارطان برگزار می‌شود.

اتفاق

موزه‌ها و زیست شبانه تهران

● مدیر اداره کل موزه‌های کشور می‌گوید: براساس کلیت تصویب‌شده، دو موزه در تهران به‌صورت آزمایشی و به‌عنوان پایلوت بعد از پایان ماه رمضان، دو شب در هفته را تا پاسی از شب به بازدیدکنندگان سروسوی می‌دهند. تاکنون کلیت طرح برای فعالیت شبانه موزه‌ها تأیید شده است اما نخست باید سازوکار آن فراهم شود. در نخستین قدم رفتار با کودکان در رمضان، دو موزه در روزهای پنجشنبه و جمعه تا ۹ شب به فعالیت خود ادامه می‌دهند. تا به نتیجه کلی درباره این اقدام برسیم. او گفت: سه کاخ‌موزه گلستان، نیاوران و سعیدآباد و موزه ملی ایران، در‌حال‌حاضر آمادگی اجرائی شدن این طرح را دارند.

روزنامه شتر

یکشنبه ۲۵ فروردین ۱۳۹۸ • ۸ شعبان ۱۴۴۰ • ۱۴ آوریل ۲۰۱۹ • شماره ۲۴۰۲ • ۱۶ صفحه

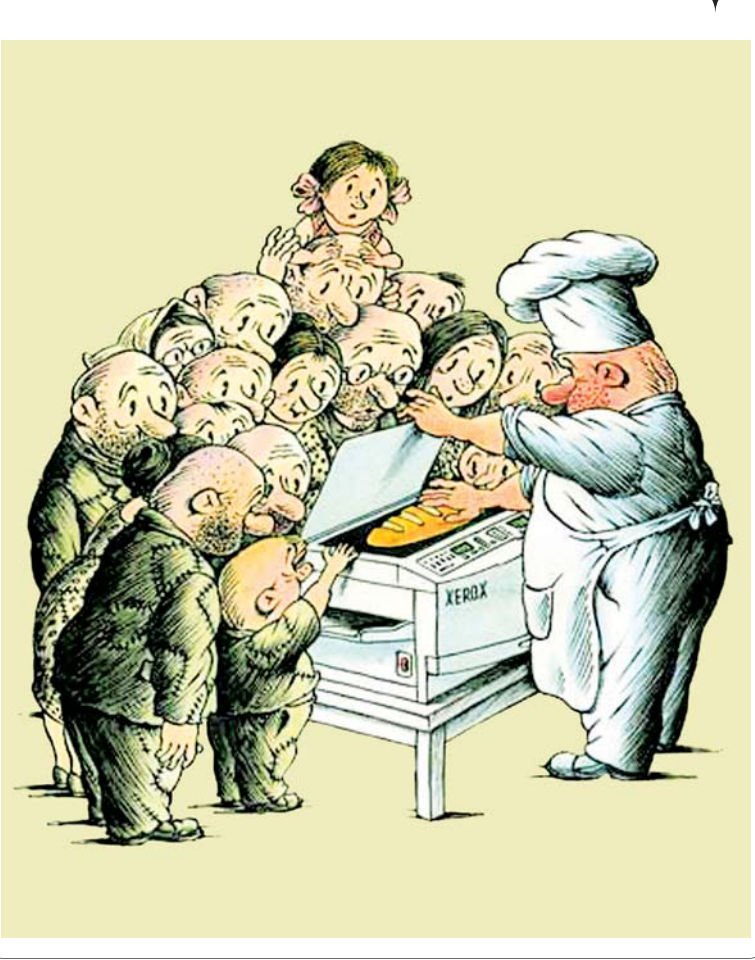
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۵ • **اذان مغرب ۱۹:۵۵** • **اذان صبح فردا ۵:۰۴** • **طلوع آفتاب ۶:۲۲**

روزنامه‌فرو

کارتون خواب

✎ **بیوری کوزوبوکی**

زنان

ارتقای بهداشت جهانی در گرو برابری جنسیتی

تدروس آدانوم گبریرسیوس، وزیر امور خارجه سابق جمهوری دموکراتیک فدرال اتیوپی و مدیرکل سازمان بهداشت جهانی، در یادداشتی مشترک با خانم سنیت فیسهه، استاد رشته زنان و زایمان دانشگاه میشیگان و مشاور مدیرکل سازمان بهداشت جهانی که هفته گذشته در ژنو منتشر شد، به اهمیت برابری جنسیتی در ارتقای بهداشت در سراسر جهان پرداخته‌اند. بخش‌هایی از این یادداشت را می‌خوانیم.

از ابتدای سال جاری میلادی ما به بسیاری از نقاط سفر کرده‌ایم؛ از افغانستان و پاکستان که کارکنان خدمات بهداشتی برای رساندن واکسن فلج اطفال به کودکانی می‌کوشند که با توفان برف و بوران دست‌وپنجه نرم می‌کنند تا کیوی شمالی (استانی بهداشت جهانی که هفته گذشته در ژنو منتشر شد، به اهمیت برابری جنسیتی در ارتقای بهداشت در سراسر جهان پرداخته‌اند. بخش‌هایی از این یادداشت را می‌خوانیم.

از ابتدای سال جاری میلادی ما به بسیاری از نقاط سفر کرده‌ایم؛ از افغانستان و پاکستان که کارکنان خدمات بهداشتی برای رساندن واکسن فلج اطفال به کودکانی می‌کوشند که با توفان برف و بوران دست‌وپنجه نرم می‌کنند تا کیوی شمالی (استانی بهداشت جهانی که هفته گذشته در ژنو منتشر شد، به اهمیت برابری جنسیتی در ارتقای بهداشت در سراسر جهان پرداخته‌اند. بخش‌هایی از این یادداشت را می‌خوانیم.

از ابتدای سال جاری میلادی ما به بسیاری از نقاط سفر کرده‌ایم؛ از افغانستان و پاکستان که کارکنان خدمات بهداشتی برای رساندن واکسن فلج اطفال به کودکانی می‌کوشند که با توفان برف و بوران دست‌وپنجه نرم می‌کنند تا کیوی شمالی (استانی بهداشت جهانی که هفته گذشته در ژنو منتشر شد، به اهمیت برابری جنسیتی در ارتقای بهداشت در سراسر جهان پرداخته‌اند. بخش‌هایی از این یادداشت را می‌خوانیم.

از ابتدای سال جاری میلادی ما به بسیاری از نقاط سفر کرده‌ایم؛ از افغانستان و پاکستان که کارکنان خدمات بهداشتی برای رساندن واکسن فلج اطفال به کودکانی می‌کوشند که با توفان برف و بوران دست‌وپنجه نرم می‌کنند تا کیوی شمالی (استانی بهداشت جهانی که هفته گذشته در ژنو منتشر شد، به اهمیت برابری جنسیتی در ارتقای بهداشت در سراسر جهان پرداخته‌اند. بخش‌هایی از این یادداشت را می‌خوانیم.

عبدالرحمن نجل رحیم مغزپژوه

یکی از شگفت‌انگیزترین پیشرفت‌های مغزپژوهی در ۵۰ سال گذشته یافته‌هایی در زمینه نقش مهم و محوری بروز هیجان و عاطفه در قالب احساس همدلی (امپاتی) در تعیین معنا و هویت فردی و هدایت رفتار جمعی در ما انسان‌هاست. نکته بسیار مهم دیگر در این زمینه کشف چگونگی رشد و تکوین رفتار همدلانه در مغز پستانداران در حدود پیش از ۲۰۰ میلیون سال در طول تاریخ زیست‌شناسی است که به طرز درخشانی در کتاب عصر احساس همدلی (امپاتی) (۲۰۰۹)، اثر نخست‌شناس معروف هلندی ساکن آمریکا، فرانسوا دی‌وال شرح داده شده است. پی‌بردن به راه‌های سازماندهی درون‌مغزی احساس همدلی وریشه عمیق زیستی آن در طول تاریخ تکامل، نشانه تداوم و انسجامی است که بین پیشینه تکامل طبیعی-زیستی و تاریخ اجتماعی-فرهنگی وجود دارد. همان نکته اساسی که مورد غفلت بسیاری از فیلسوفان اروپای قاره‌ای قرار دارد که تکامل فرهنگی انسان را گسته از تکامل طبیعی او می‌دانند. متأسفانه این طرز تفکر در کشور ما به سرعت ترجمه و اشاعه داده می‌شود. به عنوان مثال می‌توان به آثار منتشرشده ایسلاوی ژیزک فیلسوف اسلونیایی اشاره کرد که در دفاع از روان‌کاوی لائانی، نظریات مغزپژوهی درباره عواطف را رد می‌کند. این در حالی است که کمتر آثاری از نوشته‌های فیلسوف فرانسوی معاصر، کانرین مالابو که نقش مغزپژوهی را در توضیح فلسفه اروپایی برجسته می‌کنند، در کشور ما منتشر می‌شود. به عبارت دیگر در دیار ما چنین ترویج می‌شود که گویا با توضیح تمدن بشری، بند ناف تکامل معرفتی انسان از تکامل بیولوژیکی‌اش گسیخته شده

روایت

دوربین‌هایی که

برای له‌کردن غرور آمدند

✎ **هلیا آبادی**

+ مدرسه‌ات کجا بود؟

- همین پشت

+خوشحالی دیکه مدرسه نمی‌ری؟

- نه! خوشحال نیستم

این بخشی از گفت‌وگوی یکی از چهره‌های شاخص حاضر در مناطق سیل‌زده جنوب است. کودکی که در برابر شوخی نامتعارف این چهره درباره ویرانی مدرسه بر اثر سیل بغض می‌کند. در روزهای بعد از تعطیلات در همین ستون مطلبی را نوشتم که در آن به ستایش حاضران در صحنه و سلفی‌گیران پرداخته بودیم و آن را یکی از ویژگی‌های مثبت این سیل دانستم. اما اکنون با گذشت بیش از سه هفته به نظر می‌رسد حجم حضور سلفی‌گیران و ازبین‌برندگان غرور مردم آسیب‌دیده در حال افزایش است. در تعطیلات نوروزی این مردم و کاربران شبکه‌های اجتماعی بودند که جای خالی روزنامه‌ها و خبرهای رسمی را پر می‌کردند، تا درباره حجم فاجعه سیل و آسیب ویرانگر آن گزارش‌های دقیق بدهند. اما اکنون به نظر می‌رسد فرصتی فراهم شد است تا حاضران غیرمحلی از آندوه و غم، گل‌های یک‌ویتم‌تری، خانه‌های غرق در آب و مردمانی که جز پشست‌بام خانه‌هایشان پناهی ندارند، برای افزایش فالوورهای خود استفاده کنند.

مردم بار دیگر قدم به میدان گذاشته‌اند، در ستایش این حضور هرچقدر هم گفته شود، بازهم اندک است. اما به نظر می‌رسد نکته‌ای در این میان کم شده است؛ آگاهی از فرهنگ گذشته در دیگر در منطقه حضور دارند و انتظارهای عجیب‌وغریبی از سروشانه با اسپرک آسیب‌دیده‌ای از سیل نمی‌گویند، بدون حساسیت و بدون درک موقعیت بحرانی پسر. خبرنگارانی که در مناطق حضور دارند تجربه‌های متعددی از برخورد‌های این چنینی روایت می‌کنند. چهره‌هایی که آمده‌اند و چندان آشنایی با فضا و فرهنگ ندارند. از سویی دیگر به نظر می‌رسد برخی فعالان نهادهای مدنی و آن‌جی‌اوها نیز بدون شناخت برای کمک آمده‌اند. خانم‌هایی که با نگاه متفاوت به فرهنگ و شیوه رفتاری در منطقه حضور دارند و انتظارهای عجیب‌وغریبی از زنان بومی در آنها دارند. افرادی که از مردم آسیب‌دیده می‌خواهند کمبودهایشان را در دیدن‌وهیای آنان فریاد بزنند، فارغ از آنکه بدانند این شیوه تحقیرآمیز چه آسیب‌های روحی‌ای به آنها خواهد زد. آنها با وعده کمک‌های مردمی سعی می‌کنند صدمه‌دیدگان سفره دلشان را برپای ذره‌ای کمک به‌راحتی بکشایند.

درحالی‌که انتظار است امدادگران و فعالان نهادهای مدنی حتما بیش از افراد عادی در جریان باشند که فرهنگ و گرایش در خوزستان با لرستان فرق دارد یا وضعیت اجتماعی لرستان با گلستان متفاوت است. هنگامی که فیلم‌های شبکه‌های اجتماعی نظیر اینستاگرام را مرور می‌کنید، هرلحظه با افسوس از خود سؤال‌های زیادی می‌برسید، هم درباره شیوه کمک‌رسانی مسئولان و هم درباره رفتارهای تحقیرآمیز افراد غیرمحلی حاضر در آنجا. فرقی هم ندارد روحانی است که به پرستویی پیام اول بیل بزنی را می‌فرستد، یا دیگر مسئولی که با گل صورتش عکس می‌گیرد یا مسئول یک نهاد مدنی که به زور کودکی را وادار می‌کند از نیازها و کمبودهایش بگوید. ساکنان شهرهای مختلف خوزستان سال‌ها درگیر دفاع مقدس بوده‌اند، در مقابل آتش دشمن ایستاده‌اند و اکنون نیز حتی با سیل‌بندهای انسانی مانند جوانان دهلاویه اهواز سعی می‌کنند در برابر بارانی که بی‌دریغ از آسمان سرازیر شده است، پایداری کنند. آنان غرور و عزت‌نقش خود را بارها و به شکل‌های مختلف ثابت کرده‌اند و اما اکنون مواجانه‌اند با حجم بالای نمایش فرزندانشان که به‌دنبال تریلی آذوقه می‌دوند؛ دودینی که حرمت و رزق‌رشان را خدشه‌دار می‌کند و ثبت می‌شود. ساکنان شهرهای مختلف خوزستان با قدرت می‌گویند ما خانه‌مان را ترک نمی‌کنیم و هم به کم‌کاری‌های مسئولان و هم به دوران دفاع مقدس اشاره می‌کنند؛ آنان که هم انتظار انجام‌وظیفه درست مسئولان را دارند، هم با دست خالی در میانه میدان حضور دارند. اما اکنون زمانه متفاوتی است، فضای مجازی و گسترش حضور افراد ثبت‌کننده رویکردی دیگر را ترویج می‌دهد. به نظر می‌رسد قرار نیست این بار دوربین‌ها مانند دوربین‌های مستندساز روایت فتح فقط لحظه شکه پیروزی و از خودگذشتگی آنان باشد. این بار دوربین‌ها به شاکر غرور آنها رفته‌اند تا آنها را درمانده و در مضیقه نشان دهند. انکار عشق فالوور بیشتر، من اول هستم، حضور در صحنه مصیبت و ارتباط با شبکه‌های ماهواره‌ای قرار است غم‌ها و مشکلات را ماندگار کند نه آن لحظات ایستادی؛ نه نظیر عکسی بی‌نظیر از پل‌دختر که بسیاری آن را ستایش کرده‌اند و میله پرچی جلوی شهداری پل‌دختر که در برابر فشار سیل و حادثه خم شده اما نیفتاده و تعدادی جمعه شده‌اند و پرچم را صاف کرده‌اند.

مغز اجتماعی - ۶۰

احساس همدلی

برای تحلیل درست شرایط انسان امروزی، لزومی به ورود به علوم مغزپژوهی وجود ندارد. این در حالی است که همچنان قدرت سیاسی حاکم در جهان مشغول سوءتعبیرهای سودجویانه از دستاوردهای دانش مغزپژوهی امروز برای تحمیل ایدئولوژیک نظریات خود به‌عنوان تنها روش سازگارانه با طبیعت انسان است. مغزپژوهی امروز نشان می‌دهد که فعالیت مدارهای نورونی در عمق دستگاه عاطفی مغز ما انسان‌هاست که سرگذشت فردی ما را در پیوند و تداوم با حافظه تاریخ طبیعی تکاملی و اجتماعی فرهنگی قرار می‌دهد. این پیوند ناگسستنی در تاریخ هنر اجتماعات انسانی به‌طور شفاف‌ی بزاتبات پیدا کرده است. از آغاز تمدن بشری، هنر جلوه‌گاه بازنمایی احساسات عاطفی همدلانه در جوامع مختلف بوده است. هنر سینما، هنری به مراتب مدرن در جوامع انسانی است که نمونه کامل‌تری از جلوه‌های عاطفی کارکرد مغزی را در سطح جهانی به نمایش می‌گذارد. به عنوان مثال، فیلم جدید روما (۲۰۱۸) ساخته فیلم‌ساز مؤلف مکزیکی، الفونسو کوارون، بازسازی خاطره‌ای قوام‌گرفته از عواطف همدلانه دوران کودکی فیلم‌ساز است. او در این فیلم نقشه‌ای از مغز پرعظوت زن خدمتکار محبوبش (کلونه) در واقعیت (لیو) را از وی ظاهر آرام و رفتار پرخیرت اما معصومانه و پرابهام این زن به ما نشان می‌دهد. از ابتدا تا انتهای فیلم که در طول یک سال می‌گذرد، شدیداً وقایع ناگوار، بر صلابت و مقاومت در سکوت او می‌افزاید. گویی او چون الهه‌ای است که از دل تاریخ زیستمند کهن برخاسته باشد. عواطف همدلانه کلونه به چهار کودک ارباب که یکی از آنها کارگردان فیلمی است که تماشاگر آن هستیم، به زلالی و شفافیت آبی است که کلونه در ابتدای فیلم با آن کاشی‌های کف خانه و لباس‌های افسراد خانواده را می‌شوید و در انتهای فیلم با وجود نابلدی شما،

اتفاق

گریه برای آزادی

این بار نام ایران حضور با افتخاری در ورلدپرس فوتو داشت. برای اولین بار یک عکاس زن، فروخ علایی، برنده اول بخش مجموعه عکس داستان ورزشی این جایزه جهانی شد.

او در مجموعه عکس‌های خود داستان زنان ایرانی را به تصویر می‌کشد که از ورود به استادیوم فوتبال منع شده‌اند. نام این مجموعه را «گریه برای آزادی» گذاشته بود. علایی عکاس روزنامه دنیای اقتصاد است.

همچنین «غنایت اسدی»، دیگر عکاس ایرانی در بخش موضوع‌های معاصر با عکس دو مهاجر افغان در مرزهای ایران رتبه سوم رقابت تک‌عکس را به خود اختصاص داد. به برندگان این رقابت

بین‌المللی، تندیس چشم طلا و دیپلم افتخاری اعطا می‌شود. پیش‌ازاین سه عکاس مرد ایرانی با نام‌های دقتی، در سال ۱۹۸۴ در بخش اخبار، آلفرد یعقوب‌زاده، در سال ۱۹۸۶ در بخش اخبار و ابراهیم نوروزی در سال ۲۰۱۳ در بخش پرتره‌های مستند چنین مقامی را کسب کرده بودند.

جایزه عکس سال ورلد پرس فوتو به عکسی از یک دختر دوساله هندوراسی رسید که در نزدیکی مرز ایالات متحده و مکزیک گریه می‌کند. این کودک از قربانیان سیاست «مهاجرت صفر» دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکااست. وُرد پرس فوتو بنیادی مستقل و غیرانتفاعی مستقر در آمستردام هلند است که در سال ۱۹۵۵ بنیان‌گذاری شده و آن را به‌ویژه برای برگزاری معتبرترین و بزرگ‌ترین مسابقه عکس خبری در جهان می‌شناسند.

به گزارش سی‌ان‌ان، عکس موسوم به «دختر گریان در مرز» را جان مور، عکاس مؤسسه کتی و برنده جایزه پولیتزر اواخر خرداد گذشته در حوالی مک‌آلن تگزاس گرفته است. ورلد پرس فوتو روز پنجشنبه، در مراسمی در آمستردام این عکس را برنده رقابت سالانه اعلام کرد.

نسخه‌ای از این عکس نیز به شکل یک طرح انتقادی از ترامپ روی جلد مجله *تیم* رفته است.

در مراسم اعلام نام برنده رقابت این سازمان، سخنگوی آن به نقل از جان مور گفت: «فکر می‌کنم این تصویر دل بسیاری از مردم را لرزانده است، درست مثل خود من، چون انعکاس یک داستان بزرگ انسانی است.»

این دخترچه همراه با مادرش از مهاجران هندوراس قبل از گرفتن عکس، با سایر مهاجران در حال عبور از ریوگرانده توسط مأموران گنث مرزی ایالات متحده در تگزاس متوقف و بازداشت شدند. مأموران قبل از سوارکردن آنها در وایت و فرستادن به یک مرکز جمع‌آوری پناه‌جویان، افراد را بازرسی بدنی کردند. مور هم این عکس برنده جایزه را زمانی شکار کرد که مادر دخترپچه او را روی زمین گذاشت تا مورد بازرسی قرار گیرد.

مور سال گذشته در مصاحبه با سی‌ان‌ان گفت: «مادر این کودک و دخترش از آخرین افراد حاضر در اتوبوس بودند. وقتی قرار شد آنها را کنار خودرو تقبش کنند، از مادر خواستند بچه را زمین بگذارند و دختر کوچک هم بلافاصله زیر گریه، جایزه سالانه عکس که هیئت داوران از عکاسان آن را انتخاب می‌کنند، به ارزش ۱۰ هزار یورو (نزدیک به ۱۱ هزار دلار) است. این عکس بحث‌های داغی در مورد سیاست‌های مهاجرتی ترامپ به راه انداخت و موضوع جداکردن کودکان مهاجر از خانواده‌ها را بیش از پیش مطرح کرد. پس از انتشار عکس، اداره گمرک و مرزی ایالات متحده مجبور شدند اعلام کنند که دختر و مادرش از هم جدا نشده‌اند. در همان ماه، ترامپ دستورالعمل اجرائی سیاست جداکردن کودکان از بزرگسالان را که خود امضا کرده بود، لغو کرد. ورلدپرس فوتو از سال ۱۹۵۵ میلادی (۱۳۳۴ شمسی) این مسابقات جهانی را برگزار می‌کند. عکس‌های برتر این مسابقه هرساله در نمایشگاه ورلدپرس فوتو در ۴۵ کشور مختلف به نمایش گذاشته می‌شود. تمامی تصاویر نامزده‌شده در این رقابت در یک تور جهانی که تخمین زده می‌شود بیش از ۴ میلیون نفر بازدیدکننده داشته باشد، به نمایش گذاشته خواهد شد.